

Projectplan Eenduidig Toezicht: *Minder, beter, duidelijker!*

1. Waarom minder last, en beter en duidelijker toezicht?

Het project Eenduidig Toezicht kiest voor vernieuwing van het toezicht en herschikking van de organisatie die daarbij hoort. De nieuwe aanpak stelt de bedrijven en instellingen waarop toezicht is centraal en werkt van daaruit naar minder toezichtlast en beter en duidelijker toezicht. Bedrijven en instellingen krijgen dus te maken met toezicht vanuit één aanspreekpunt dat op een inzichtelijke manier het toezicht organiseert, alsof er één rijks-toezichthouder is die op één manier gegevens verzamelt.

Deze aanpak is ingegeven door de kritiek uit de Tweede Kamer, bedrijven en instellingen en door signalen uit andere projecten die het kabinet deze regeerperiode in gang heeft gezet (onder meer Andere Overheid, Administratieve lasten bedrijven, Vereenvoudiging Vergunningen, Tegenstrijdige Regels).

Uitgangspunt zijn de volgende overwegingen. Wie wetten en regels stelt of vergunningen afgeeft, doet dat om de samenleving zekerheid en bescherming te bieden. Burgers en bedrijven en instellingen moeten erop kunnen vertrouwen dat de verplichtingen worden nageleefd en dat risico's worden beheerst. Daarbij hoort ook toezicht en ingrijpen als het niet goed gaat.

De kernvraag is dan ook niet of er toezicht nodig is. Dat staat vast. De kernvraag is hoe we het toezicht goed organiseren zodat er sprake is van merkbaar minder toezichtlast, betere resultaten en duidelijkheid voor bedrijven en instellingen.

Bedrijven en instellingen klagen over toezicht; "Er zijn teveel toezichthouders. Rijk, provincies en gemeenten komen over de vloer. Ze hebben allemaal hun eigen prioriteiten. Ze vragen dezelfde soort gegevens, maar dan net even anders zodat alles dubbel moet. Ze vertellen wat verkeerd is, maar belonen te weinig wat goed gaat. Ze handhaven soms regels waarvan het nut wordt betwijfeld. En controleren vergunningen die te ingewikkeld zijn in verhouding tot het doel waarvoor ze worden afgegeven. Ze stemmen onderling te weinig af en letten onvoldoende op hoe bedrijven en instellingen met hun risico's omgaan om het toezicht daarop te laten aansluiten."

Het kabinet wil dit beeld veranderen. Feit is dat toezicht is georganiseerd naar de inrichting van de Haagse ministeries en het "Huis van Thorbecke". Toezicht werkt veelal "van binnen naar buiten", is afgeleid van de afzonderlijke politieke en staatsrechtelijke verantwoordelijkheden. De eigen organisatie van de toezichthouder en het eigen werkterrein en de wetten waarop wordt toegezien – in plaats van de organisaties waarop toezicht wordt gehouden – zijn te vaak vertrekpunt voor toezicht.

Toezicht in de glastuinbouw

De Arbeidsinspectie controleert bij tuinders de maatregelen om medewerkers te beschermen tegen bestrijdingsmiddelen. De Algemene Inspectie Dienst (AID) controleert dezelfde middelen op het risico voor de consument. Het ligt voor de hand dat voortaan één van de inspecteurs dat voor zijn rekening neemt.

Dit alles is reden om het anders te doen. Hoe anders? Het toezicht op bedrijven en instellingen kan met minder toezichtlast en beter en duidelijker toezicht. In dit werkplan staat niet de toezichthouder, maar het bedrijf centraal. Het toezicht sluit daarop aan. De toezichtlast voor bedrijven en instellingen vermindert door maatregelen die vanuit dit perspectief makkelijker in beeld komen (*minder*). De kwaliteit van het toezicht verbetert door betere afwegingen en betere afstemming (*beter*). De toezichthouder maakt duidelijk welke regels zijn gesteld, wat hij doet en waarom (*duidelijker*). Als de regels niet helder zijn of niet duidelijk is waarom handhaving van de regel nodig is, is de toezichthouder aanspreekpunt voor vragen en problemen. Het kabinet heeft via de rijksinspecties deze punten aangepakt en gaat deze lijn versterkt doorzetten. In essentie komt de aanpak die het kabinet presenteert erop neer dat het toezicht

vanuit twee kanten tegelijk wordt aangepakt: van boven naar beneden door het IG-beraad een zware en formele rol te geven in de aansturing van inspecties, en van beneden naar boven door vertrekkend vanuit de toezichtslast voor ondernemers het toezicht in domeinen te organiseren, en binnen deze domeinen tot frontoffices te komen.

Deze aanpak past in de Kaderstellende Visie op Toezicht ("Minder last, meer effect") die het kabinet november 2005 aan de Tweede Kamer heeft aangeboden met onder meer als doel om de in de toezichtlast met gemiddeld 25% in de geselecteerde domeinen terug te dringen. Dat doel blijft in dit projectplan onverkort staan en één van de acties.

2. Wat gaat veranderen?

Het kabinet gaat de toezichtketen omdraaien. In plaats van uit te gaan van de interne organisatie van het Rijk komt het bedrijf of instelling centraal te staan. Bij dit uitgangspunt passen drie kanttekeningen. In de eerste plaats moet het werkbaar blijven: toezicht kan zo worden ingericht dat voor vergelijkbare bedrijven of instellingen hetzelfde toezichtarrangement geldt, zonder dat dit wordt doorgetrokken tot maatwerk per afzonderlijk bedrijf of instelling. In de tweede plaats moet de "voorspelbaarheid"/inzichtelijkheid van toezicht niet alleen gelden voor de onder toezichtgestelden, maar ook voor burgers op wie de bescherming tegen onaanvaardbare risico's van het handelen van de onder toezichtgestelden is gericht. Ook dit betekent dat de veranderingen zich zullen richten op vergelijkbare groepen van bedrijven of instellingen. En de derde kanttekening is dat het kabinet snelheid wil maken. Dat betekent dat aanpassingen van het toezicht door middel van ingrijpende organisatieveranderingen met de daarbij behorende, onvermijdelijke doorlooptijden voor het kabinet niet het aangrijpingspunt zijn van de noodzakelijke aanpassingen, maar het uitvloeisel daarvan. Eerst de inhoud en het resultaat, dan de eventuele structuur en organisatieaanpassingen.

3. Hoe gaat het gebeuren?

3.1 Domeingerichte aanpak

Het omkeren van de toezichtketen leidt ertoe dat het kabinet samenwerking tussen inspecties verplicht en toezicht gaat organiseren per domein van vergelijkbare of met elkaar samenhangende bedrijven en instellingen. Die domeinen worden zo gekozen dat er sprake is van herkenbare branches, locaties of ketens waarin veel verschillende vormen van toezicht samenkomen. Elk domein krijgt één aanspreekpunt (werktitel is "frontoffice") dat op een inzichtelijke manier het toezicht organiseert alsof er één rijkstoezichthouder is in dat domein en dat op één manier gegevens verzamelt.

De frontoffices kunnen qua vorm en inhoud per domein van toezicht verschillen, afhankelijk van de omstandigheden in dat domein. Uiteindelijk zal er een beperkt aantal frontoffices ontstaan.

De domeinen zijn zo gekozen dat er sprake is van een herkenbare branche, locatie of keten waarin veel toezicht samenkomt. Dat zijn bijvoorbeeld de horeca, de ziekenhuizen, de vleesketen, de chemische industrie en de luchthaven Schiphol. De gekozen domeinen worden gekenmerkt door een heldere afbakening, betrekkelijk veel toezichtactiviteiten en toezichtlast. Dit biedt dus kansen om het beter te doen. Bij de keuze worden bij voorkeur domeinen geselecteerd die vanuit de branche een aanspreekpunt hebben dat optreedt namens de bedrijven of instellingen.

Domeinen kunnen onderling sterk verschillen. De ene sector kent meer en andere risico's dan de andere. Grote chemische bedrijven zijn niet te vergelijken met kleine metaalbedrijven, maar hebben allemaal met arbeids- en gezondheidsrisico's en dus met de arbeidsinspectie te maken. Vleesverwerkende bedrijven vragen ander toezicht dan de groothandel of de gemiddelde slager, maar hebben alle met de vleeskeuring en dus met de VWA (Voedsel en Warenautoriteit) te maken. Het is zaak om bij de beperking van de toezichtlasten rekening te houden met de specifieke risico's en nalevingsproblemen van dat domein. Minder toezichtlasten betekent niet minder aandacht voor naleving en risico's.

Niet alle bedrijven en instellingen in Nederland worden onmiddellijk in domeinen ondergebracht. De domeinen worden selectief en in nauw overleg tussen inspecties, bedrijven en instellingen, brancheorganisaties en andere betrokkenen gekozen. Met deze partners wordt nagegaan waar zich toezicht en toezichtlasten concentreren en waar (dus) oplossingen nodig en te verwachten zijn. Het kabinet wil dus de ruimte bieden aan het bedrijfsleven om mee te doen. Het nodigt met name de organisaties in het Midden- en Kleinbedrijf hiertoe dan ook uitdrukkelijk uit.

3.2 Frontoffices

Er komt één samenhangend en afgestemd toezicht per aangewezen domein. Ieder bedrijf weet dan waar het aan toe is. Een bedrijf (instelling of maatschappelijke organisatie) heeft straks alleen nog te maken met gecoördineerde afspraken en activiteiten tussen toezichthouders op basis van één geïntegreerd toezichtprogramma. De inspecties organiseren de afstemming per domein en maken daarbij gebruik van frontoffices.

Een frontoffice zal verschillende functies hebben, afhankelijk van de prioriteiten in dat domein. Een frontoffice zal inspectieplannen afstemmen en bundelen voor de bedrijven of instellingen in het domein. Het kan gezamenlijke risicoanalyses uitvoeren en – na overleg met de sector – vaststellen waar de prioriteiten liggen en de toezichtlast monitoren. Maar ook kan een frontoffice het contactpunt zijn voor bedrijven en instellingen, bijvoorbeeld voor vragen over geplande inspecties of problemen met uitgevoerde inspecties. Vormen hiervan zijn een callcenter, een website of een klachtenlijn.

Eén inspectiejaarplan voor ziekenhuizen

De vijf inspecties die toezicht houden op ziekenhuizen, hebben hun jaarplannen voor 2006 gebundeld in één overzicht waarin wordt weergegeven wie, wat, waarom, bij welk ziekenhuis en wanneer doet. Dit vereenvoudigt de inhoudelijke afstemming van de bezoeken en voorkomt dat zaken dubbel en zonder gezamenlijke visie worden gedaan. Volgende stappen zijn het uitwisselen van inspectieresultaten, integrale risico-analyse, afstemming van toezichtstrategie, gezamenlijke jaarverslagen over de naleving in dat domein, en wellicht overdracht van taken

In de frontoffices zullen inspecties waar dat relevant is, taken bundelen. Soms door taken aan elkaar over te dragen, soms ook door andere afspraken over nauwere samenwerking. Waar dat nodig blijkt te zijn wordt de toezichtorganisatie op onderdelen gewijzigd of samengevoegd en worden organisatorische dubbelingen opgeheven of aangepast aan de nieuwe uitgangspunten.

Eenduidig toezicht op horeca

De VWA, de AI en in mindere mate de VI (tweedelijntoezicht) houden namens het rijk toezicht op horeca. Daarnaast houden gemeenten op diverse onderdelen (brandweer, milieu, bouw, openbare orde, bestemmingsplannen etc) toezicht. Voor de horeca zal de VWA namens de Arbeidsinspectie het toezicht op de arbeidsomstandigheden gaan uitvoeren, zodat de Arbeidsinspectie niet nog een keer afzonderlijk hoeft langs te komen. De verantwoordelijkheid voor dit toezicht blijft bij de minister van SZW.. Daarnaast zal de VWA per 1 januari 2007 als frontoffice namens de rijksinspecties voor de Horeca functioneren. De rijksinspecties zullen tevens met een aantal gemeenten en Horeca Nederland, verdere integratiemogelijkheden voor dit domein onderzoeken. (Gedeeltelijke) overdracht van taken van de rijksinspectie naar gemeenten is daarbij een optie die serieus zal worden bestudeerd.

3.3 Maximaal twee inspecties per jaar bij MKB-bedrijven

Het kabinet geeft de inspecties opdracht om vooral MKB-bedrijven maximaal twee maal per jaar te inspecteren. Alleen om zwaarwegende redenen (zoals risicoanalyses en daarop gebaseerde herhalingsinspecties, internationale wet- en regelgeving, niet-naleving en incidenten) kan daarvan worden afgeweken. Dit is een opdracht met vergaande strategische en praktische consequenties. Het vereist goede afweging, afstemming, planning en gegevensuitwisseling. Het zal dan ook niet direct en zonder meer gerealiseerd kunnen worden. Er zal een plan opgesteld worden waarin de consequenties van deze toezegging worden uitgewerkt en waarin aangegeven zal worden hoe het geïmplementeerd zal worden en wanneer de toezegging zal zijn gerealiseerd.

3.4 Cultuur- en werkwijzeveranderingen

Maar organisatieveranderingen zoals frontoffices alleen zijn niet voldoende. Veel klachten over toezichtlast gaan ook over de wijze waarop inspecties worden uitgevoerd. Een verandering in werkwijze en cultuur van toezichthouders is noodzakelijk: deskundigheid, empathie, vertrouwen waar dat gerechtvaardigd is, helderheid over wat bedrijven kunnen verwachten en selectiviteit zijn daarvan belangrijke onderdelen. Deze verandering wordt door de inspecties gezamenlijk aangestuurd en krijgt hoge prioriteit in het functioneren van frontoffices. De inspecties hebben de opdracht gekregen actief te sturen op deze veranderingen. Een plan van aanpak zal daartoe worden opgesteld en uitgevoerd.

3.5 Betrokkenheid van andere toezichthouders

De rijksinspecties zijn niet de enige die toezicht houden en last veroorzaken. Met name gemeenten (zoals bouw- en woningtoezicht, milieutoezicht en brandveiligheidtoezicht), maar ook provincies, belastingdienst/douane, brandweer, politie, waterschappen en anderen dragen daaraan bij. Voor alle domeinen, waar medeoverheden (ook) toezichtlast veroorzaken, geldt dat het kabinet, zo mogelijk taakstellende, afspraken zal maken met die medeoverheden over het ontwerp van een frontoffice van waar het toezicht wordt uitgevoerd. Zo zijn gemeenten als Amsterdam en Rotterdam al gestart om het toezicht op de horeca anders te gaan organiseren. Daarnaast zijn VNG en IPO lid van de Taskforce (zie hieronder).

3.6 Betrokkenheid van bedrijven en instellingen

De objecten van toezicht (bedrijven en instellingen) spelen in het proces naar minder, beter en duidelijker toezicht een cruciale rol. De inspecties overleggen met de bedrijven en instellingen over vermindering van toezichtlast en toezicht dat het beste in dat domein past. Er is een meetmethodiek toezichtlast ontwikkeld. De resultaten van de metingen van de toezichtlasten spelen daarbij een belangrijke rol evenals de inbreng van bedrijven en instellingen. Dit vergt een actieve betrokkenheid en commitment van bedrijven en instellingen in de domeinen van toezicht en in de aansturing van dit project (zie hieronder).

4. Hoe wordt de nieuwe aanpak georganiseerd?

4.1 Politieke regie

Het kabinet vindt het belangrijk dat de toezichtlast voor bedrijven en instellingen wordt verminderd. Zij is dan ook opdrachtgever en zal actief sturen op hoge ambitie en snelle voortgang van het project. De minister van BVK is tezamen met de staatssecretaris van EZ en de betrokken vakministers namens het kabinet belast met de uitvoering van het project. Zij sturen op hoge ambitie, prioriteitstelling en snelle uitvoering van de plannen.

Elk half jaar wordt de Tweede Kamer door het kabinet geïnformeerd over de voortgang die is geboekt, de algemene bevindingen die uit het werk voortvloeien en analyse daarvan.

4.2 Taskforce toezicht

Om de ambities en snelheid te realiseren is een Taskforce Toezicht geformeerd, die namens het kabinet optreedt als gedelegeerd opdrachtgever. De Taskforce stuurt op de doelstellingen van het project, stelt prioriteiten en bewaakt de voortgang. Zij rapporteert via de minister voor BVK aan het kabinet en geeft een oordeel over de resultaten en doet op basis daarvan aanbevelingen.

Leden van de Taskforce Toezicht zijn zowel degenen die toezicht uitvoeren (inspecties) als degenen die de kaders daarvoor vaststellen (ministeries). Het belangrijkste zijn echter de bedrijven en instellingen op wie het toezicht zich richt. Voor hen moet het uiteindelijk minder en beter zijn. Hiervoor zijn hun kennis en ervaringen met toezicht onontbeerlijk. Daarom nemen de twee werkgeversorganisaties – VNO-NCW en MKB-Nederland – zitting in de Taskforce, alsmede de voorzitter van de voormalige Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen.

Omdat degenen op wie het toezicht is gericht niet alleen met het Rijk te maken hebben maar ook decentrale toezichthouders, nemen ook de VNG en het IPO deel.

De Taskforce stelt een klankbordgroep in bestaande uit ondernemers. De klankbordgroep reflecteert op de voorstellen en de voortgang vanuit het project en de inspecties zodat duidelijk is in welke mate de bedrijven en instellingen ook daadwerkelijk en merkbaar minder toezichtlast zullen gaan ondervinden.

De Taskforce zal de hier geschetste aanpak verder uitwerken en in november een concreet en met alle partijen afgesproken traject presenteren. Tevens wordt dan een eerste voortgangsrapportage uitgebracht. De Taskforce wordt in haar werkzaamheden ondersteund door een projectorganisatie.

4.3 Inspectieraad

Het informele Beraad van Inspecteurs-Generaal wordt in 2006 omgezet in een Inspectieraad waarvan de leden van de verantwoordelijke ministers de opdracht krijgen om volgens de hiervoor geschetste lijnen initiatieven te ontwikkelen om onnodige toezichtlast weg te nemen. De Inspectieraad doet dit in nauw overleg met de betrokken bedrijven en instellingen.

Het huidige beraad van de Inspecteurs-Generaal heeft inmiddels in lijn met dit plan, het Werkplan 2006-2007 opgesteld om de toezichtlast te verminderen en beter en duidelijker toezicht binnen de aangewezen domeinen en met frontoffices te realiseren. De Inspectieraad stuurt op de feitelijke vormgeving van het ene gezicht van toezicht per domein. Zij maakt daartoe de benodigde menskracht en financiën vrij, maakt afspraken, organiseert goede randvoorwaarden (zoals het doen van voorstellen over het wegnemen van juridische belemmeringen bij samenwerking, ICT randvoorwaarden voor betere uitwisseling van kennis en informatie, opleidingen over introductie van nieuwe werkwijzen, cultuurverandering en gezamenlijke kennisontwikkeling) en stuurt op deze doelen. Daartoe rapporteert zij periodiek gevraagd en ongevraagd aan de Taskforce. De vormgeving van de Inspectieraad wordt uitgewerkt. Een mogelijke constructie is dat de ministeriele verantwoordelijkheid voor het handelen van de IR zal rouleren over de ministers conform het voorzitterschap van de IR.

Het kabinet staat er, via Taskforce met zijn klankbordgroep en Inspectieraad, borg voor dat begin 2007 de eerste resultaten van het project zichtbaar zijn. Zij weten ook, dat het geen kwestie is van één kort klap, maar van jarenlang volhouden en commitment. Daarom ook is dit project zo opgezet en ingericht dat het meerdere jaren bestrijkt en tussentijds regelmatig over de voortgang verslag wordt gedaan.

Begin 2008 zal bezien worden of het project voldoende resultaten heeft opgeleverd. Op basis daarvan zal besloten worden welke vervolgstappen dan nodig zullen zijn.

5. Wanneer gebeurt wat?

5.1 Frontoffices

Begin van 2007 zijn tenminste drie frontoffices in bedrijf: horeca, ziekenhuizen en primaire sector (landbouw). De start is in deze domeinen al gemaakt en het overleg tussen partijen heeft al tastbare afspraken en/of resultaten opgeleverd in samenspraak met bedrijven en instellingen. De andere domeinen zijn - in volgorde van prioriteit - in voorbereiding en worden operationeel in de loop van 2007 en 2008. Tot die domeinen behoren in elk geval Schiphol, vleesketen, wegtransport, recreatie, metaal en kinderopvang. Plannen van aanpak voor de prioritair domeinen zijn uiterlijk najaar 2006 gereed. Als start wordt in elk domein de toezichtlast gemeten en vervolgens in samenwerking met bedrijven en instellingen en betrokkenen naar aangepast toezicht vertaald.

Per domein wordt een inspectie benoemd tot trekker van de uitvoering en krijgt daartoe mandaat om voor dat domein resultaten te behalen in samenspraak met de betreffende bedrijven en instellingen, en de andere relevante toezichthouders.

5.2 Meten van toezichtlasten

In de voorfase van dit project is, tezamen met IPAL, een instrument ontwikkeld om toezichtlast te meten. Het instrument geeft inzicht waar de toezichtlast zit en hoe groot deze is vanuit de optiek van de bedrijven en instellingen. Naast de feitelijke last worden ook de kosten van naleving van de wet in relatie tot toezicht en de door bedrijven en instellingen ervaren (subjectieve) lasten van toezicht in kaart gebracht. In alle domeinen wordt de toezichtlast gemeten: voor eind 2006 in de prioritair domeinen en de andere uiterlijk begin 2007. De meting legt de basis om voor de doelstelling van 25% minder toezichtlast te realiseren.

5.3 Breder activiteiten van het Project Eenduidig Toezicht

Om eenduidig toezicht te organiseren moet informatie tussen toezichthouders op een zelfde niveau van kennis en informatie kunnen worden uitgewisseld. Dat wordt nu nog gehinderd door (vermeende) juridische belemmeringen. Deze liggen op het niveau van zowel werkwijzen van afzonderlijke inspecties als op het niveau van de formele en decentrale en wet- en regelgeving. De belemmeringen worden in 2006 en de eerste helft van 2007 in kaart gebracht. Er zullen voorstellen worden gedaan voor verbetering in de vorm van voorlichting, wijziging van beleid en werkwijzen van inspecties, procedures voor uitwisseling van informatie. Het is mogelijk dat het leidt tot voorstellen voor het in gang zetten van wetswijziging en of wijziging van implementatie van Europese regelgeving.

Versterking van het ICT-beleid en wellicht standaardisatie is essentieel voor betere samenwerking en het uitwisselen van informatie. Daarom wordt nadrukkelijk in de diverse domeinen maar ook breder onderzocht welke mogelijkheden er zijn om bestaande en nieuwe ICT toepassingen bij het toezicht maximaal te benutten.

De Taskforce en het Beraad van Inspecteurs-Generaal nemen op deze terreinen in onderling overleg acties, zodanig dat op zo kort mogelijke termijn een overzicht gereed is van noodzakelijke aanvullende, ondersteunende maatregelen om de uitvoering van doelen van dit plan te halen.

5.4 Voortgangsrapportage aan Tweede Kamer

Bij de eerstvolgende voortgangsrapportage aan het eind van dit jaar wordt een rapportageschema aan de Tweede Kamer gepresenteerd waarin ook einddata van de deelprojecten en streefdata voor het gehele project zijn opgenomen. De indeling in domeinen zal dan vrijwel volledig zijn bepaald, alsmede de volgorde en wijze van uitvoering. Er wordt rekening mee gehouden dat later nog nieuwe, domeinen aan de lijst kunnen worden toegevoegd, indien deze aan de criteria voldoen.

6. Samenhang en afbakening

Dit is een ingrijpende operatie. Dit project maakt onderdeel uit van integraal kabinetsbeleid en is afgestemd met de andere parallel lopende trajecten gericht op de vermindering van regeldruk en bureaucratie zoals Vermindering Administratieve Lasten, Vereenvoudiging Vergunningen en Modernisering Regelgeving, Strijdige Regels. Deze trajecten hebben elk hun eigen aanpak en planning, maar worden door de aansturing door het kabinet en de Taskforce Eenduidig Toezicht (zie hierna) met elkaar verbonden. Dat geldt ook voor andere trajecten waar eigen ontwikkelingen plaatsvinden zoals de ontwikkelingen op de terreinen van het interbestuurlijk toezicht, het toezicht op markten (markttoezicht) en het toezicht op banken en verzekeraars (financieel toezicht).

7. Wanneer zijn we tevreden?

Naast de genoemde tijdige realisering van doelstellingen zoals 25% minder toezichtlast en frontoffices voor de genoemde domeinen, vindt het kabinet het aanhaken van de andere toezichthouders (niet zijnde de rijksinspecties) van groot belang. Daar wordt dan ook sterk op gestuurd.

Maar pas echt geslaagd kan het worden genoemd als het bedrijfsleven zich betrokken voelt bij het project omdat men in de aanpak gelooft en uiteindelijk tevreden is met het resultaat: er is goed en duidelijk toezicht dat geen overbodige rompslomp en ergernis veroorzaakt bij bedrijven en instellingen. Risico's en naleving worden door de overheid goed bewaakt en er wordt gewerkt op basis van risicoanalyses waarbij de "goeden" veel minder toezicht krijgen dan de "slechten".